

profert Dn. CARPZOVIVS & rationibus & auctoritatibus copiose solideque refelluntur. Mihi vero fas sit & sufficiat, pauca hæc inde decerpere p. 9. ait: *Theologorum orthodoxorum magna phalanx formulam absolutionis conditionatam defendit.* Agmen ducat Paulus TARNOVIVS, Theologus quondam Rostochiensis, *de sacros. Minist. L. 2. C. 23. p. 829.* ubi hæc verba ponit: *Forma & modus absolutionis SEMPER SIT CONDITIONALIS.* Quia enim solis vere pœnitentibus impertiri potest & debet absolutio, quinam autem sint vere pœnitentes, soli Deo, cordium scrutatori, certo constat, de quo Minister Ecclesie tantum probabiliter ex dictis & factis Confitentium colligit, ideoque NONNISI CONDIDIONALITER formari intelligique absolutio privata & peculiaris potest, quemadmodum etiam in communi & publica concione nemini, nisi vere credenti, remissio peccatorum annuntiatur & impertitur. Quæ verba & in Consil. Theol. DEDEKENNI Vol. 1. f. 722. inveniuntur. Secundo loco prodeant NB. Theologi Wittebergenfes, qui in Consil. Witteb. Vol. 2. f. 144. 145. discrete formulam absolutionis conditionatam defendunt. Tertius testimonium veritati perhibeat HVTTERTVS, qui in *Locis commun. Theol. art. 21. C. 3. n. 2. f. 765. a.* ita: *Absolutio semper, vel tacite, vel expresse, præsupponit conditionem Confessionis. - - Absolutio a Ministro nonnisi sub conditione Confessionis rite & serio*